

po Dolenjskem, v Ljubljanskem okrožju (Skofjeloško in Krimsko hribovje všteto), v Radovljiški in Blejski okolici, v Karavankah in po Koroškem, v Julskih Alpah, po Notranjskem - Vipavskem ter v Tržaški okolici. V posameznih oddelkih so razvrščeni poti po glavnih izhodiščih, ki imajo radi lahkega pregleda poseben razpredelek, označeni pa so poti na kratko po smeri in po najvažnejših točkah, in kjer treba, je dodan v kratkih potezih tudi opis pota. Kot dodatek je natisnjen novi tarif za vodnike in nosače, ki je določen po okrajnih glavarstvih v Radovljici in Kamniku, in imenik novih in starih vodnikov. Nova knjižica je popoln seznamek vseh potov po slovenskih pokrajinah, ki se odlikujejo po prirodni lepoti in znamenitostih, in bode torej pravi kašipot ne samo turistom, nego sploh potujočemu občinstvu. Seznamek je prvo delo, ki obseza vse slovenske pokrajine. Prekoristno knjižico, s katero je „Slov. plan. društvo“ tako nenadoma podalo najširšemu občinstvu zanesljiv kašipot po vseh slovenskih deželah in ki je nanjo lahko ponosno, priporočamo najtopleje. Iz nje naj se tudi javni faktorji: deželni odbori, županstva in denarni zavodi prepričajo o obširnem in uspešnem delovanju „Slov. plan. društva“ in ga poslej bolje denarno podpirajo, nego so ga dosedaj, pomneč, da dela društvo dejansko neumorno za narod, za ljudstvo, kajti vse njegovo prizadevanje je v prosep živahnega prometa po lepih slovenskih deželah, ki donaša le korist in blagostanje prebivalcem in probuja vse sloje v narodnem in gospodarskem oziru.

Knjižico razprodaja osrednji odbor „Slov. plan. društva“ po 1 K, po pošti 5 vinarjev več. V knjigarnah se dobi po 1 K 20 vin.

Izvestje „Glasbene Matice“ v Ljubljani o 34. društvenem letu 1905/6. Izdal odbor, sestavil prof. Anton Štritof. Založila „Glasbena Matica“. Tisk J. Blasnikovih naslednikov v Ljubljani.

Evgenij Kumičić. Jelkin Bosiljak. Pripoviest iz istarskoga života. U Zagrebu, Matica Hrvatska 1905. (Zab. knj. sv. 287—288).

Povest „Jelkin Bosiljak“ je bila natisnjena že pred 25 leti (1881) in pričujoča knjiga ima svojo literarno vrednost ne zaradi nje, ampak zaradi obširnega uvoda, ki zavzema tretjino knjige. Tu je postavil Kumičiću, umrlemu l. 1904., njegov prijatelj, prof. Cherubin Šegvič, lep spomenik; z veliko ljubeznijo in s stališča prijatelja je po najboljšem viru, po osebnem občevanju, temeljito opisano življenje in delovanje Kumičićevo. Z njegovo osebo pa nam stopa tudi njegova doba, doba novejših teženj v hrvaškem javnem življenju, dokaj ostro pred oči.

Kako je Kumičić deloval, si moremo splošno sami začrtati, predočujoč si njegove življenske vloge: po namenu svečenik, de facto profesor — je bil vesten politik, je postal neomahljiv poslanec (pristaš „stranke prava“), a bil je vedno marljiv in nadarjen pisatelj. . . . Bil je pa tudi nekaj, kar sicer ni njegova vloga, kar pa je vedno njegova nprav: značajan poštenjak! — Da je mož take vrste moral prestati mnogo bojev, da je morda dosegel kak uspeh, a vsekakor žel mnogo razočaranj, to si lahko mislimo sami, ako smo le malo pokukali v svet; Šegvičev životopis nam to dovolj potrjuje. — Pri nas je pisala o njem največ „Edinost“, ki je prinesla v prevodu tudi njegovo „Teodoro“.

Ako hočemo povest „Jelkin Bosiljak“ prav presoditi, nam je vedeti, da je Kumičić rojen — leta 1850. — na iztočni obali Istre. V njem je trda kremenitost istrskih tal, burna moč in valovito vzkipevanje kakor v razburkanem morju istrskem, a namah bajna, mirna globina in božajoče pljuskanje kakor pri spavajočem morju. Zato tudi tako ljubi svoje ožje rojake v Istri. Vse na njem je istinito, razburkanost